

รูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อวรรณกรรมพื้นบ้าน มรดกวัฒนธรรมที่จับ
ต้องไม่ได้ในมณฑลหูหนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*

TRANSMEDIA STORYTELLING MANAGEMENT OF INTANGIBLE
HERITAGE FOLK LITERATURE IN HUNAN PROVINCE,
THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

เจีย เสี่ยวจุน

Jie Xiaojun

ชัยยศ วณิชวัฒนานูวัต

Chaiyot Wanitwatthananuwat

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, ประเทศไทย

Bangkokthonburi University, Thailand

E-mail: chaiyot.bkkthon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาของวัฒนธรรมพื้นบ้านมรดกวัฒนธรรมหูหนานในบริบทของการบูรณาการสื่อ และ2) เพื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องข้ามสื่อวรรณกรรมพื้นบ้านหูหนานและรูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ วรรณกรรมพื้นบ้านของหูหนาน การเล่าเรื่องข้ามสื่อ วัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านนิทานพื้นบ้านและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเล่าเรื่อง จำนวน 6 คน ในมณฑลหูหนาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลจากการวิจัยพบว่า 1) มณฑลหูหนานมีแหล่งข้อมูลคติชนมากมาย ได้แก่ รายการคติชนวิทยาระดับภูมิภาคหูหนาน จำนวน 9 รายการ ในรายการตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในระดับชาติ และค้นพบว่าพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และเนื้อหาได้มีการจัดหมวดหมู่และจัดเรียง แบ่งเป็นหน่วยข้อมูล และห่วงโซ่ข้อมูล ได้รับการจัดการข้อมูลเนื้อหาของวรรณกรรมพื้นบ้าน และ2) การแสดงนิทานพื้นบ้านแบบดิจิทัลโดยใช้การเล่า

* Received 5 April 2024; Revised 22 May 2024; Accepted 22 May 2024

เรื่องผ่านสื่อตามแบบจำลองการเล่าเรื่อง โดยใช้รูปแบบที่มีส่วนร่วมในการเล่าเรื่อง พัฒนาการเล่าเรื่องนิทานพื้นบ้านให้สอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบการสื่อสารในปัจจุบัน

คำสำคัญ: การเล่าเรื่องข้ามสื่อ, วรรณกรรมพื้นบ้าน, วัฒนธรรมพื้นบ้านมณฑลหูหนาน

Abstract

The objectives of this research are 1) to study and analyze the content of Hunan folk culture, cultural heritage in the context of media integration, and 2) to analyze cross-media storytelling, Hunan folk literature and the form of cross-media storytelling. This research is qualitative research. By reviewing the literature on the conservation of intangible cultural heritage. Hunan folk literature Storytelling across media folk culture to analyze data and interviews with 6 folktale experts and storytelling media experts in Hunan Province and content analysis. The results of the research found that 1) Hunan Province has many folklore resources, including 9 Hunan regional folklore items in the national representative list of intangible cultural heritage. and discovered that the geographic area and the content has been categorized and arranged Divided into data units and information chain Folk literature content data has been managed. And, 2) Digital display of folk tales using media storytelling according to the storytelling model. Using a form that participates in telling stories. Develop the telling of folk tales to be consistent with today's communication formats.

Keywords: Transmedia Storytelling, Folk Literature, Hunan Folk Culture

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลไปอย่างมาก ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มของการกระจายสื่อ และรูปแบบการเผยแพร่ก็เปลี่ยนจาก “หนึ่งต่อกลุ่ม” ที่เน้นผู้สร้างเป็นศูนย์กลางเป็น “กลุ่มต่อกลุ่ม” การมีส่วนร่วมของแฟน ๆ ในรูปแบบมากมาย Henry Jenkins (2016) หยิบยกแนวคิดของการเล่าเรื่องข้ามสื่อใน Convergence Culture ซึ่งหมายถึงเรื่องราวเสมือนจริง ที่นำเสนอผ่านแพลตฟอร์มสื่อต่าง ๆ และข้อความใหม่ของแต่ละแพลตฟอร์มทำให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ และคุณูปการอัน

ทรงคุณค่าต่อเรื่องราวทั้งหมด การเล่าเรื่องข้ามสื่อสร้างโลกแห่งเรื่องราวเสมือนจริง โดยนำประสบการณ์ที่หลากหลายมาสู่ผู้ใช้ผ่านสื่อที่แตกต่างกัน และค่อย ๆ ดึงระยะห่างระหว่างเรื่องราวเสมือนจริงและชีวิตจริง โดยมีการแลกเปลี่ยนและการส่งออกของการเล่าเรื่องข้ามสื่อได้แก่ การขยายตัว ความสอดคล้อง ความสมจริง และการมีส่วนร่วม รูปแบบการดำเนินการดังกล่าวช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้คนในเนื้อหา กระตุ้นประสิทธิภาพของการเผยแพร่ข้อมูล และในที่สุดก็ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของการเผยแพร่ข้อมูล (Yuan Haitao, 2016) การเล่าเรื่องข้ามสื่อมุ่งเน้นไปที่การเผยแพร่ผลงานโดยอิงจากทรัพย์สินทางปัญญาของภาพยนตร์และโทรทัศน์เป็นหลัก เช่น การวิจัยการดำเนินงานของสื่อข้ามสื่อเกี่ยวกับ Marvel Universe ในสาธารณรัฐประชาชนจีน Wu Changqing (2022) ได้ศึกษาการเล่าเรื่องข้ามสื่อ ตลอดจนการวิจัยและการปฏิบัติการเล่าเรื่องข้ามสื่อตาม Classic of the Mountains and the Seas โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลการเล่าเรื่องข้ามสื่อคือจุดเริ่มต้นของการเผยแพร่ในการเล่าเรื่องแบบข้ามสื่อ และการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา ดังนั้นการสำรวจรูปแบบการดำเนินงานของวัฒนธรรมพื้นบ้านในยุคของการบรรจบกันของสื่อ การพัฒนาความบันเทิงแบบครบวงจรทำให้เกิดแนวคิดใหม่สำหรับการปกป้องวรรณกรรมพื้นบ้าน

สังคมร่วมสมัย การพัฒนาเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของสื่อส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเผยแพร่และการเล่าเรื่องของวรรณกรรมพื้นบ้านที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ความนิยมของอินเทอร์เน็ตและการเพิ่มขึ้นของสื่อดิจิทัล ทำให้ผู้คนสามารถสร้าง แบ่งปัน และเข้าถึงเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การเกิดขึ้นของโซเชียลมีเดีย บล็อก แพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้บุคคลมีพื้นที่การเล่าเรื่องที่หลากหลายขึ้น และผู้คนสามารถสร้างเรื่องราวในรูปแบบที่หลากหลาย (Henry Jenkins, 2016) การเล่าเรื่องแบบกระจายสื่อทำลายการผูกขาดของสื่อรวมศูนย์แบบดั้งเดิม เกิดการแพร่กระจายของเนื้อหา สื่อไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแพลตฟอร์มเดียวอีกต่อไป แต่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เรื่องราวอาจเริ่มต้นจากหนังสือแล้วเปลี่ยนเป็นภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ การ์ตูน และรูปแบบอื่น ๆ ที่ดึงดูดผู้ชม สื่อต่าง ๆ ทำให้การไหลเวียนของเนื้อหาข้ามสื่อแพร่กระจายจากข้อความซึ่งเป็นต้นกำเนิดระหว่างสื่อต่าง ๆ และผู้ชมมีส่วนร่วมในการสร้างเนื้อหาผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ข้อความเนื้อหาพัฒนาจากการบรรยายเชิงเส้นไปสู่โลกแห่งเรื่องราวสามมิติ ก่อตัวเป็นระบบเครือข่ายระหว่างข้อความ การเปลี่ยนแปลงในการนำเสนอเนื้อหาและการบริโภค การเผยแพร่ข้อมูลความเร็วสูง ทำให้การเผยแพร่เนื้อหาความบันเทิงรวดเร็วยิ่งขึ้น และความสนใจของผู้ชมก็กระจายมากขึ้น แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียและแอปพลิเคชันวิดีโอแบบสั้นขับเคลื่อนการกระจายเนื้อหาแบบทันที ทำให้สื่อต้องตอบสนองต่อความต้องการข่าวสารและความบันเทิงได้รวดเร็วและยืดหยุ่น

แต่ยังคงต้องรักษาแก่นของเรื่องราวดั้งเดิม ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาภายใต้โหมดการเล่าเรื่องที่เปลี่ยนแปลงไป

Qi Wei (2017) กล่าวว่า “ยุคอินเทอร์เน็ต” ที่เติบโตในยุคข้อมูลข่าวสาร และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้วยสื่อสารสนเทศ ชาวเน็ตมักใช้โซเชียลมีเดียบ่อยครั้งผ่านการแชร์ แสดงความคิดเห็น และแนะนำ สามารถเผยแพร่ความสนใจของตนไปยังสังคมในวงกว้างได้ การสื่อสารในรูปแบบนี้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการแพร่กระจายและอิทธิพลของวัฒนธรรมบนอินเทอร์เน็ต ตลาดการบริโภคทางวัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของพวกเขาในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมร่วมสมัย เป็นผลให้อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความบันเทิงจำนวนมากได้ปรับกลยุทธ์เพื่อกำหนดเป้าหมายไปที่ตลาด “next generation” และแนะนำผลิตภัณฑ์และบริการที่ตรงกับความต้องการของตนมากขึ้น นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความพึงพอใจส่วนบุคคลของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต่อผลประโยชน์ของกลุ่มต่าง ๆ ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับความบันเทิงดิจิทัลและรูปแบบการบริโภคทางวัฒนธรรม

มีนิทานพื้นบ้านทั้งหมด 9 เรื่องในมณฑลหูหนานที่รวมอยู่ในบัญชีมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติของจีน ซึ่งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเขตปกครองตนเองเซียงซี กูเจีย และแม้ว่า บทบาทของคติชนในการสืบทอดวัฒนธรรมในระดับภูมิภาคและความสามัคคีของชาติส่งผ่านความทรงจำทางประวัติศาสตร์และรากฐานทางวัฒนธรรม ซึ่งกำหนดรูปแบบการถ่ายทอดคุณค่าอัตลักษณ์ของภูมิภาคและการศึกษาด้านศีลธรรม วรรณกรรมพื้นบ้านถือเป็นประเพณีวิจารณ์รูปแบบหนึ่ง จึงมีความทรงจำทางประวัติศาสตร์อันยาวนานและรากฐานทางวัฒนธรรม (Gu Ziyuan, 2002) ผ่านการแสดงออกของนิทานพื้นบ้าน ตำนาน และรูปแบบอื่นๆ ประวัติศาสตร์ ประเพณี และค่านิยมของภูมิภาคหนึ่งถูกส่งต่อและดำเนินต่อไป ช่วยให้ผู้คนเข้าใจและรับรู้วัฒนธรรมในภูมิภาคของตนเอง วรรณกรรมพื้นบ้านสามารถหล่อหลอมเอกลักษณ์ของภูมิภาคด้วย ลักษณะเฉพาะของภูมิภาคและวัฒนธรรมพื้นบ้าน ผู้อยู่อาศัยในภูมิภาคสามารถเกิดความรู้สึกถึงอัตลักษณ์และเป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคที่พวกเขาอยู่ผ่านทิวทัศน์ ตัวละคร และประเพณีในท้องถิ่นที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านและตำนาน ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดความสามัคคีในระดับภูมิภาค

มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มักจะถ่ายทอดทางวาจาโดยอาศัยคำสอนและความทรงจำด้วยวาจาของชุมชนและบุคคลดั้งเดิม การปกป้องคติชนเกี่ยวข้องกับการค้นหา บันทึกและส่งต่อผู้บรรยายแบบดั้งเดิมที่เหมาะสม การอนุรักษ์คติชนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมของชุมชนและชุมชนดั้งเดิม และการสร้างสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เหมาะสมสำหรับการบอกเล่า

และถ่ายทอดแบบดั้งเดิม ซึ่งเยาวชนเป็นผู้มีส่วนร่วมสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรม แต่ยังไม่เข้าใจในเนื้อหาของวรรณกรรมพื้นบ้านซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนารูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อด้วยการบูรณาการมรดกพื้นบ้านที่จับต้องไม่ได้ในมณฑลหุหนานเข้ากับการเล่าเรื่องข้ามสื่อ โดยการนำรูปแบบการเล่าเรื่องมาใช้ในสื่อต่าง ๆ และพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดมรดกแบบดั้งเดิมสู่รูปแบบ การนำเสนอผ่านสื่อใหม่ที่มีส่วนร่วมเชิงโต้ตอบสามารถทำให้เกิดการรับรู้ เข้าใจในวัฒนธรรม และมีความสอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาของวรรณกรรมพื้นบ้านมรดกวัฒนธรรมหุหนานในบริบทของการบูรณาการสื่อ
2. เพื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องข้ามสื่อวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานและรูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านหุหนานและกลยุทธ์การเล่าเรื่องข้ามสื่อจากการทบทวนวรรณกรรม: เอกสารทางประวัติศาสตร์ คอลเลกชันนิทานพื้นบ้านหุหนานที่ตีพิมพ์ และเอกสารทางวิชาการ เพื่อทำความเข้าใจประเพณีวรรณกรรมและรูปแบบการเล่าเรื่องในภูมิภาคหุหนาน

ตารางที่ 1 วรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน

วรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน				
ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	สถานที่พิมพ์	ปี ค.ศ. ที่พิมพ์
1	ประวัติโดยย่อของนิยายจีน (ฉบับอธิบายประกอบ)	หลู ซุน เรียบเรียง โดย โจว ซานซี	สำนักพิมพ์ วัฒนธรรมเซี่ยงไฮ้	2005
2	การบูรณาการวรรณคดีจีน- เล่มหุหนาน	กู่ จื้อหยวน	ศูนย์ ISBN ของจีน	2002
3	การสำรวจระเบียบวิธี การศึกษาประเภทของนิทาน พื้นบ้านจีน การคิด	เอส.เอช. หลิว	ศูนย์ ISBN ของจีน	2003

วรรณกรรมพื้นบ้านหูนาน				
ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	สถานที่พิมพ์	ปี ค.ศ. ที่พิมพ์
4	การศึกษาเปรียบเทียบ วัฒนธรรมการแต่งงานที่ ร้องให้ของภูเงียจากมุมมอง ของความหลากหลายทาง วัฒนธรรม: ยกตัวอย่างเทศ มณฑลหยงซุ่น เซียงซี ภูเงีย และเขตปกครอง ตนเองแม้ว การสร้างวรรณกรรมโบราณ และสมัยใหม่	หวัง จุน , ถัง เหยียน หลิง และเฟิง ฉีเฟิง	มหาวิทยาลัย หูนาน	2021
5	การวิจัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ การคุ้มครองสมัยใหม่ของ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้อง ไม่ได้โดยอาศัยวิวัฒนาการของ เพลง Muyu	หวัง ฉิน และ ซ่ง กิวหมิน	วารสารมหาวิทยาลัย กวางโจว (ฉบับ สังคมศาสตร์)	2022
6	คาร์นิวัลแห่งเพลงโซล	ฉิน หยูจิง	มหาวิทยาลัย เซนต์รัลโซน่านอร์ มอล	2010
7	การปฏิบัติด้านสื่อ: การสร้าง ทฤษฎี การปฏิบัติในการแสดงโลก แห่งจินตนาการ ผ่านสื่อและสภาพแวดล้อมที่ แตกต่าง	คริสตี้ ดีน่า	มหาวิทยาลัย ซิดนีย์	2009
8	การเล่าเรื่องจาก Transmedia: ธุรกิจ	เจฟฟรีย์ ลอง	สถาบันเทคโนโลยี แมสซาชูเซตส์	2007

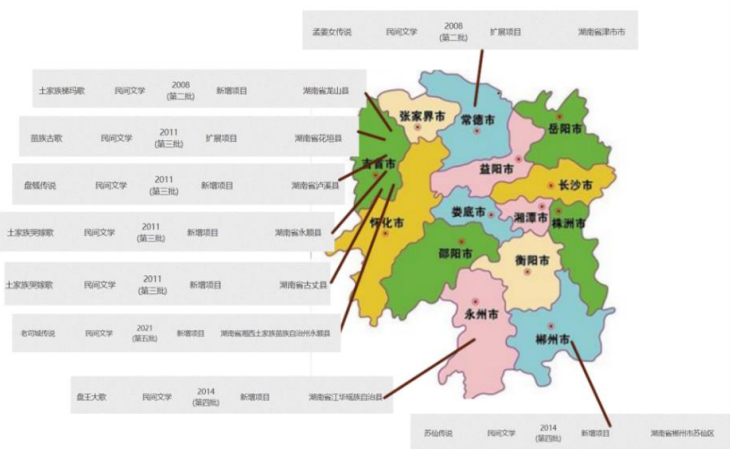

วรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน				
ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	สถานที่พิมพ์	ปี ค.ศ. ที่พิมพ์
	สุนทรียภาพ และการผลิตที่ บริษัท Jim Henson เคมบริดจ์			
9	การศึกษาเรื่องตำนาน ตำนาน และ ความเชื่อของผานู่	ลี ฟาง	มหาวิท ยาลั ย หุหนาน	2017
10	“เพลงแต่งงานร้องให้” ของ กลุ่มชาติพันธุ์จื้อเจีย	หลี่ ฮุยตัน	มหาวิทยาลัยซูโจว	2013
11	การวิจัยประเพณีทาน พื้นบ้านจีน	แอล.เอ็น. เฉิน	มหาวิท ยาลั ย การศึกษาแห่งชาติ ฮัวเหลียน	2009
12	การวิจัยการจำแนกประเภท และการวางแผนกรอบเรื่อง พื้นบ้านไทเป: รายงานผล โครงการ วิจัยหัวข้อที่ได้รับการสนับสนุน จากสภาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2545	อาร์.เอช. จิน	สภาวิทยาศาสตร์ แห่งชาติของจีน	2002
13	การศึกษาการจัดหมวดหมู่ และการรวบรวมนวนิยาย อมตะใน “ไทปิงกวงจี”	เซิง หลี	มหาวิท ยาลั ย เซ็นทรัลไชน่านอร์ มอล	2006
14	การศึกษาประเพณีการเล่า เรื่องเพลงโบราณแม่ัว	อู๋ อี้เหวิน	มหาวิทยาลัยหวู่ ฮั่น	2015
15	การบูรณาการวรรณคดีจีน- เล่มหุหนาน	กู่ จื้อหยวน	ศูนย์ ISBN ของจีน	2002

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วรรณกรรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ตำราโบราณ พงศาวดารท้องถิ่น คอลเลกชันนิทานพื้นบ้าน และสื่อการวิจัยคดีชนวิทยาจากภูมิภาคหุบหนาน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้ถูกรวบรวม จัดระเบียบ จำแนกประเภท วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบวิธีการนำเสนอ

นิทานพื้นบ้านหุหนานแพร่หลายไปทั่วภูมิภาคต่าง ๆ โดยแต่ละแห่งมีลักษณะและรูปแบบแตกต่างกันไป ซึ่งมีสาเหตุมาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ การกระจายชาติพันธุ์ และสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ นอกจากนี้ นิทานพื้นบ้านหุหนานยังได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของพื้นที่ใกล้เคียงที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและบูรณาการ ซึ่งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในภูมิภาคหุหนานตะวันตก

ภาพที่ 1 การเผยแพร่วรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานในระดับภูมิภาค

3. กลุ่มเป้าหมาย

วิธีการวิเคราะห์วรรณกรรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและวิเคราะห์วรรณกรรมและข้อมูลออนไลน์ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคติชนวิทยานาน การสัมภาษณ์จะดำเนินการกับผู้เชี่ยวชาญด้านคติชนวิทยา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อในวิทยานาน จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 6 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ใช้การสื่อสารแบบต่อหน้าและแบบทางไกล เพื่อให้เข้าใจมุมมอง ประสบการณ์ และความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์อย่าง

ครอบคลุม เกี่ยวกับเนื้อหา รูปแบบของการเล่าเรื่องข้ามสื่อวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน วิเคราะห์ข้อมูลจากเนื้อหาการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ประกอบด้วย

1) การแนะนำตนเองและภาพรวมประวัติการวิจัย

- คำอธิบายวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

2) ข้อมูลพื้นฐานและความเป็นมาของผู้ให้สัมภาษณ์

3) ความเข้าใจและการรับรู้วรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน

- สถานะของวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานในสาขาวัฒนธรรมและศิลปะร่วมสมัยเป็นอย่างไร

- อะไรคือองค์ประกอบของการเล่าเรื่องที่เป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมของวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน

- สำรวจและใช้ทรัพยากรของวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานได้อย่างไร

4) การพัฒนารูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อ

- สามารถพัฒนารูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อในการสร้างสรรค์หรือการจัดการได้อย่างไรบนแพลตฟอร์มสื่อต่าง ๆ และจะมีความน่าสนใจดึงดูดความสนใจในการเล่าเรื่องได้อย่างไร

- ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการนำกลยุทธ์การเล่าเรื่องข้ามสื่อ

5) การบูรณาการวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานและเรื่องเล่าข้ามสื่อ

- บูรณาการองค์ประกอบของวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานเข้ากับการเล่าเรื่องข้ามสื่อได้หรือไม่อย่างไร

- ศักยภาพที่เป็นเอกลักษณ์อะไรบ้างในวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานในการเล่าเรื่องข้ามสื่อ

6) ความคาดหวังต่อการสร้างรูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อ

- มีการคาดการณ์และความคาดหวังต่อการพัฒนาวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานในการเล่าเรื่องข้ามสื่ออย่างไร

7) สรุปเนื้อหาการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

1. นิทานพื้นบ้านหุหนานของJin Yuan (2020) ได้มีการพัฒนาในช่วงเจ็ดสิบปีที่ผ่านมา เริ่มต้นตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 การรวบรวมนิทานพื้นบ้านหุหนานได้ค่อย ๆ ดำเนินไป ซึ่งมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการค้นพบวัฒนธรรมของชาติ ด้วยอิทธิพลของนโยบาย

คอลเลกชันนี้จึงค่อย ๆ ขยายขนาด จัดระเบียบ และวางแผน เพื่อส่งเสริมการจัดการวัฒนธรรมนิทานพื้นบ้านหุนาน หลังจากเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 การวิจัยยังคงถูกจำกัดด้วยกระบวนการทัศน์ก่อนหน้านี้ และขาดความตระหนักถึงปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ การวิจัยนิทานพื้นบ้านหุนานได้ผ่านกระบวนการแบบค่อยเป็นค่อยไป ทำให้เกิดผลการวิจัยที่ประสบผลสำเร็จมากมาย รวมถึงการรวบรวมสื่อ เช่น การบูรณาการวรรณกรรมพื้นบ้านจีน-หุนาน อย่างไรก็ตาม การดำเนินการทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ปกป้องวัฒนธรรมพื้นบ้านหุนานมีความจำเป็นที่จะต้องคิดไตร่ตรองข้อบกพร่องและแสวงหาการพัฒนาเชิงนวัตกรรม

จากข้อมูลของ The Integration of Chinese Folk Literature-Hunan Volume ใช้วิธีการจัดหมวดหมู่สำหรับการรวบรวมและการบูรณาการของวรรณคดีพื้นบ้านจีน Liu Shouhua (2010) ชี้ให้เห็นว่า การบูรณาการนิทานมีการเผยแพร่ตำนานและประเพณีนิทานจากภูมิภาคต่าง ๆ การจัดทำดัชนีประเพณีนิทานการเขียนโค้ด งานเล่าเรื่องแบบปากเปล่าตามประเภทโครงเรื่อง นิทานพื้นบ้านในตำนาน ภายใต้แต่ละหมวดหมู่จะจัดหมวดหมู่ตามตอนที่เฉพาะเจาะจง ได้แก่ ตำนานบรรพบุรุษ ตำนานน้ำท่วม ตำนานต้นกำเนิดทางวัฒนธรรม ตำนานตัวละคร ปากขาว ตำนานท้องถิ่น ตำนานสัตว์และพืช รวมถึงจินตนาการเรื่องผี ความเชื่อ เรื่องราวชีวิต และเรื่องตลก

มณฑลหุนานเป็นภูมิภาคที่อุดมไปด้วยทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โดยมีนิทานพื้นบ้านทั้งหมด 9 เรื่องในภูมิภาคหุนานอยู่ในรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติ (ตารางที่ 1) ซึ่งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเขตปกครองตนเองเซียงซี กูเจีย และหมั่ว ในช่วงหลายพันปีที่ผ่านมา ชาวจีนฮั่นและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันในดินแดนอันน่าหลงใหลอย่างมณฑลหุนานแห่งนี้ ถ่ายทอดวัฒนธรรมของพวกเขาผ่านบทเพลง บันทึกประวัติศาสตร์ของพวกเขาด้วยเครื่องแต่งกาย และแสดงชีวิตของพวกเขาด้วยการเต้นรำ อารยธรรมของที่ราบภาคกลางถูกล้อมรวม และจุดแข็งของสำนักความคิดนับร้อยถูกดูดซับ ส่งผลให้เกิดกลุ่มมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของมณฑลหุนาน

จากข้อมูลของ The Integration of Chinese Folk Literature-Hunan Volume ซึ่งใช้วิธีการจัดหมวดหมู่ตามโปรแกรมทั่วไปสำหรับการรวบรวม การบูรณาการของวรรณคดีพื้นบ้านจีน Liu Shouhua (2010) ชี้ให้เห็นว่า Tales Integration มีแผนที่ของ การกระจายตำนานและตำนานที่สำคัญตลอดจนประเพณีนิทานจากภูมิภาคต่าง ๆ และจัดทำดัชนีประเพณีนิทานทั่วไป การเล่าเรื่องแบบปากเปล่าตามประเภทโครงเรื่อง ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน และภายใต้แต่ละหมวดหมู่ ตอนที่เฉพาะเจาะจง ตำนานส่วนใหญ่ได้แก่ ตำนานเปิด ตำนานโทเท็มและ

บรรพบุรุษ ตำนานน้ำท่วม ตำนานต้นกำเนิดทางวัฒนธรรม เป็นต้น ในขณะที่นิทานพื้นบ้าน ก็มีการจินตนาการเรื่องสัตว์และพืช ผีและสุนัขจิ้งจอก เรื่องราวชีวิต นิทาน และเรื่องตลก

ตารางที่ 2 เนื้อหาและรูปแบบการเล่าเรื่องของวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนาน

เลขที่	ชื่อโครงการ	ภาพรวมโครงการ	รูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อ
1	บทเพลงโบราณ แม้ว เมืองหัว หยวน	เพลงโบราณของกลุ่มชาติพันธุ์แม้ว ได้แก่ เรื่องราววีรชนเกี่ยวกับต้น กำเนิดชาติพันธุ์แม้ว เรื่องราวการ ต่อสู้ของวีรบุรุษ เรื่องราวเกี่ยวกับผี และเทพมานุษยวิทยา และเรื่องราว ภาพกลุ่มเกี่ยวกับเสรีภาพในการ แต่งงาน	หนังสือภาพแบบไดนามิก “เพลงผีเสื้อ” นำเสนอ เครื่องแต่งกาย สถาปัตยกรรม ลวดลาย และอื่น ๆ ของแม้ว การ สร้าง IP ฮีโร่และ การเผยแพร่วัฒนธรรมแม้ว
2	ตำนานของ เหมิงเจียงหนู	เรื่องราวความรักระหว่าง Meng Jiangnu และ Fan Xiliang Meng Jiangnu ค้นหาสามีของเธอเป็น ระยะทางหลายพันไมล์ และพบว่า เขาเสียชีวิตได้กำแพงเมืองจีน เธอร้องไห้กำแพงเมืองจีน	ละครต้นรำ “Meng Jiangnu” และการ ออกแบบ อีโมจิที่อิงจาก Meng Jiangnu
3	เพลงตู่เจียอีมา เมืองหลงซาน	เพลงอีมาตู่เจียบรรยายถึงชีวิตทาง ประวัติศาสตร์และสังคมของชาวตู่ เจีย รวมถึงจิตวิญญาณแห่งการ บุกเบิก การสืบพันธุ์ของมนุษย์ การบูชาชาติ พันธุ์ การย้ายถิ่นทางชาติพันธุ์ การ ล่าสัตว์ เกษตรกรรม และ ชีวิตประจำวัน	การแสดงโปรแกรม วัฒนธรรม
4	ตำนานปานหู เมืองหลู่ซี	เรื่องราวของลูกสาวของ Panhu และ Gaoxin ลูกสาวของ Gaoxin นินตาม วีรบุรุษการต่อสู้ Panhu ต่อมา Panhu ถูก	ผลงานแอนิเมชันเช่น “Legend of Pan Hu และ Xin Nu” และการ ออกแบบเกมดิจิทัล

เลขที่	ชื่อโครงการ	ภาพรวมโครงการ	รูปแบบ การเล่าเรื่องข้ามสื่อ
		ฆาตกรรมที่น่าสยดสยอง และลูกสาว ของ Gaoxin ได้ค้นหาศพสามีของเธอ ริมแม่น้ำ ร้องไห้และหายใจไม่ออก และกลายเป็นหินริมแม่น้ำ	
5	เพลงฉ่อยแห่ง การแต่งงาน ร้องให้ เมืองหยงชุ่น	พิธีร้องไห้และร้องเพลงโดยเจ้าสาวฉ่อย เจีย ในระหว่างงานแต่งงาน ซึ่งพวกเขาจะร้องเพลงเพื่อแสดง	การแสดงแบบเรียลไทม์ ในสถานที่ท่องเที่ยว
6	เพลงฉ่อยแห่ง การแต่งงาน ร้องให้ เมืองกู่จาง	ชะตากรรม อันโชคร้ายของสตรีฉ่อยภายใต้ ระบบ การแต่งงานแบบศักดินาคอมปราโด และ ความผูกพันกับคนที่พวกเขารัก	
7	ตำนานแห่งซู เซียน เมืองเฉินโจว	เรื่องราวของซูเซียนและแม่ของเขา รักษาโรคให้กับประชาชนและทำ ประโยชน์ให้กับชาวบ้าน	ละครเวที “ตำนานซู เซียน”
8	เพลงฮิตของคิง แพน เขต ปกครองตนเอง เจียงหัว เหยาชู่	บรรยายถึงการก่อตัวและการพัฒนาการ ของ มนุษยชาติ ชาติ และสรรพสิ่งใน สวรรค์ และโลก ตลอดจนกระบวนการอัน ลำบากยากลำบากของการสถาปนา บรรพบุรุษของมนุษย์	ละครเวที
9	ตำนานเล่าสืเลียง เมืองหยงชุ่น	ตามตำนานของเมืองลาวซี ซึ่งเป็น ศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ	การออกแบบผลิตภัณฑ์ เชิงโต้ตอบที่สร้างสรรค์

เลขที่	ชื่อโครงการ	ภาพรวมโครงการ	รูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อ
	เชียงสี ภูเจีย และเขตปกครองตนเองมั่ว	วัฒนธรรม และการทหารของหัวหน้าเผ่าเผิงในเชียงสีมานานกว่า 800 ปี จึงได้ชื่อว่า “มาซูปิกซู” ของจีน มีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและเรื่องเล่าปากเปล่าพื้นบ้านมากมายที่หลงเหลือมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง ช่ง หยวน หมิง และชิง	

มณฑลหูหนานเป็นภูมิภาคที่อุดมไปด้วยทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โดยมีพื้นที่บ้านทั้งหมด 9 เรื่องในภูมิภาคหูหนานอยู่ในรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติ (ตารางที่ 1) ซึ่งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเขตปกครองตนเองเชียงสี ภูเจีย และมั่ว ในช่วงหลายพันปีที่ผ่านมา ชาวจีนฮั่นและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันในมณฑลหูหนานแห่งนี้ มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมของพวกเขาผ่านบทเพลง บันทึกประวัติศาสตร์ของพวกเขาด้วยเครื่องแต่งกาย และแสดงชีวิตของพวกเขาด้วยการเต้นรำ อารยธรรมของที่ราบภาคกลางถูกหลอมรวม ส่งผลให้เกิดกลุ่มมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีสีสัน และความเป็นเอกลักษณ์ของมณฑลหูหนาน

รูปแบบการเล่าเรื่องของวรรณกรรมพื้นบ้านหูหนานสามารถสรุปโดยย่อได้ดังนี้
ตำนาน

รูปแบบการเล่าเรื่อง: สาเหตุ-การสร้าง-ผลลัพธ์ โดยทั่วไปแสดงถึงการกำเนิดของจักรวาล ต้นกำเนิดของสรรพสิ่ง และประเด็นสำคัญอื่น ๆ

เรื่องราวของตัวละครในตำนานและเทพนิยาย

รูปแบบการเล่าเรื่อง: บททดสอบที่อดทนตั้งแต่กำเนิดของฮีโร่-เอาชนะความชั่วร้าย-บรรลุชัยชนะ โดยบรรยายเรื่องราวในตำนานของบุคคลผู้กล้าหาญ

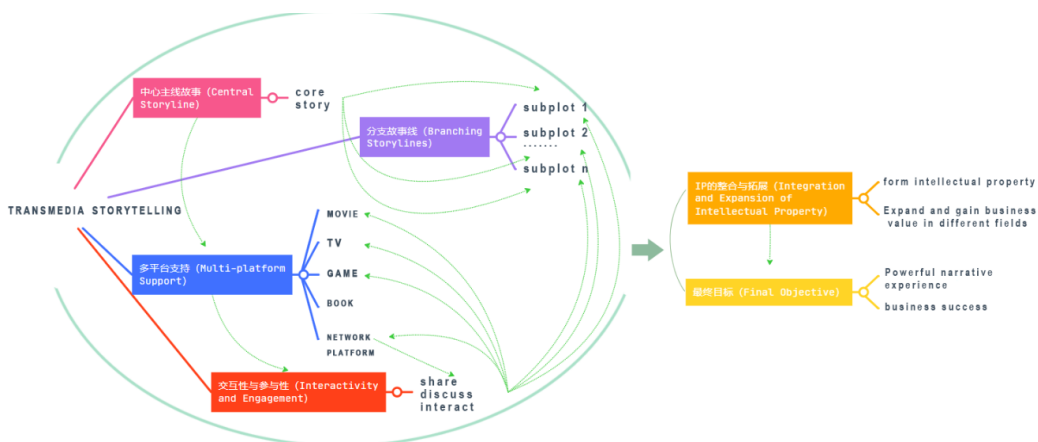
นิทานพื้นบ้าน

รูปแบบการเล่าเรื่อง: คำอธิบายลำดับกิจกรรม จัดแสดงขนบธรรมเนียม เทศกาลหรือพิธีกรรมเฉพาะ

การเล่าเรื่องข้ามสื่อวรรณกรรมพื้นบ้านในรูปแบบดิจิทัล สิ่งสำคัญคือต้องหยิบยกภาพธรรมชาติที่มีชีวิตชีวาของเรื่องราวเหล่านี้ ซึ่งสามารถทำได้โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบันทึกและอนุรักษ์การแสดง พิธีกรรม และเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมพื้นบ้าน ด้วย

การแปลงองค์ประกอบเหล่านี้ให้เป็นดิจิทัล สามารถสร้างประสบการณ์เชิงโต้ตอบและดื่มด่ำที่ช่วยให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับเรื่องราวด้วยวิธีที่สมจริงและมีความหมายมากขึ้น Shi Chang (2015) กล่าวว่า การเล่าเรื่องข้ามสื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของการบรรจบกันของสื่อ ซึ่งไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มสื่อต่าง ๆ หรือเครื่องมือทางการตลาดเชิงพาณิชย์เท่านั้น แต่ยังเน้นย้ำถึงการเกื้อกูลและการทำงานร่วมกันระหว่างสื่อต่าง ๆ ดังนั้น ในรูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อพื้นบ้าน หน้าที่และบทบาทของผู้สร้างและผู้ดูจึงเปลี่ยนไป ผู้ดูจึงกลายเป็นผู้มีส่วนร่วมในเรื่องราว และเพื่อให้ตระหนักถึงการเผยแพร่และสืบทอดนิทานพื้นบ้านได้ดีขึ้น ผู้สร้างจำเป็นต้องเข้าใจการเล่าเรื่องอย่างถ่องแท้

2. การเล่าเรื่องผ่านสื่อเป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่าเรื่องผ่านสื่อที่เกิดขึ้นพร้อมกับการมาถึงของยุคดิจิทัล การเล่าเรื่องข้ามสื่อหลายขอบเขตของการเล่าเรื่องเชิงเส้นแบบดั้งเดิม และเน้นการโต้ตอบ ความสนุกสนาน การมีส่วนร่วม และการเข้าถึง ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงได้อย่างอิสระในการเล่าเรื่องข้ามสื่อ สัมผัสเรื่องราวที่แตกต่างกันบนหลายแพลตฟอร์ม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การสร้างโลกแห่งเรื่องราวหลายระดับและหลายแพลตฟอร์มในการเล่าเรื่อง เพื่อให้เรื่องราวไม่ได้จำกัดอยู่เพียงสื่อเดียวอีกต่อไป แต่สร้างเครือข่ายเรื่องราวเพื่อดึงดูดผู้ชมและการมีส่วนร่วม

ภาพที่ 2 แผนภาพตัวอย่างการเล่าเรื่องข้ามสื่อ

การเผยแพร่เรื่องราวพื้นบ้านแบบดั้งเดิม ผู้ชมมักจะอยู่ในสถานะที่ไม่ได้ตอบในการรับข้อมูลเรื่องราวผ่านการฟังหรือการอ่าน อย่างไรก็ตาม ในรูปแบบการเล่าเรื่องพื้นบ้านข้ามสื่อ บทบาทของผู้ฟังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ประการแรก ผู้ชมกลายเป็นผู้เข้าร่วมที่

กระตือรือร้น การเล่าเรื่องข้ามสื่อใช้รูปแบบสื่อที่หลากหลาย (เช่น ข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีโอ ฯลฯ) เพื่อนำเสนอเรื่องราว ทำให้ผู้ชมมีโอกาสโต้ตอบที่หลากหลาย ผู้ชมสามารถโต้ตอบกับเรื่องราวได้ผ่านการแสดงความคิดเห็น การถูกใจ และการแชร์ และแม้แต่การมีส่วนร่วมในเรื่องราวโดยตรงผ่านการสวมบทบาท เกม และวิธีการอื่น ๆ ประการที่สอง ผู้ชมจะกลายเป็นผู้ร่วมสร้างเรื่องราว ในการเล่าเรื่องข้ามสื่อ ผลตอบรับและการโต้ตอบของผู้ชมมักส่งผลต่อการพัฒนาและผลลัพธ์ของเรื่องราว ผู้สร้างสามารถปรับเนื้อเรื่องหรือเพิ่มองค์ประกอบใหม่ตามความคิดเห็นของผู้ชม เพื่อร่วมกันสร้างโลกแห่งเรื่องราวที่หลากหลายและมีสีสันมากขึ้นร่วมกับผู้ชม รูปแบบการเล่าเรื่องพื้นบ้านโดยใช้สื่อมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อการเผยแพร่และความเข้าใจเรื่องราววัฒนธรรมพื้นบ้าน ประการแรก ผ่านการเล่าเรื่องข้ามสื่อ เรื่องราวพื้นบ้านสามารถเผยแพร่ในวงกว้างขึ้น และดึงดูดความสนใจจากผู้ชมที่เป็นเยาวชนมากขึ้น ประการที่สอง การใช้รูปแบบสื่อต่าง ๆ ช่วยเพิ่มพลังในการแสดงออกของเรื่องราวพื้นบ้านได้อย่างมาก ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงอารมณ์และคุณค่าในเรื่องราวได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้นในที่สุด การมีส่วนร่วมและการสร้างสรรค์ร่วมกันของผู้ชมได้นำพลังใหม่ ๆ มาสู่เรื่องราวพื้นบ้าน ก่อให้เกิดเรื่องราวใหม่ๆ และวิธีการตีความอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ เนื่องจากวรรณกรรมพื้นบ้านในหุนานมีความซับซ้อนและมากมาย อย่างไรก็ตาม ในบริบทของสังคมที่เปลี่ยนไปสู่สังคมยุคดิจิทัล รูปแบบการเล่าเรื่องวรรณกรรมพื้นบ้านจึงควรพัฒนาด้วยวิธีการเล่าเรื่องข้ามสื่อ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเล่าเรื่องข้ามสื่อ ด้วยการบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิม ทั้งในส่วนของบทเพลง ตำนาน และนิทานพื้นบ้านที่มีอยู่ในรูปแบบการเล่าเรื่องด้วยการแสดงละครเวที ผลิตภัณฑ์ หนังสือภาพ ให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ สื่อใหม่ จัดการรูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อด้วยวิธีการใหม่ รูปแบบใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เยาวชนในฐานะผู้สืบทอดวัฒนธรรมได้เข้าถึง รับรู้ และเข้าใจความหมายของแก่นวรรณกรรมพื้นบ้าน ให้ตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของวรรณกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลหุนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อในวรรณคดีพื้นบ้านมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของผู้ชม การเผยแพร่และความเข้าใจเรื่องราวพื้นบ้าน ช่วยให้เข้าถึงผู้ชมได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และพัฒนาไปตามกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย กลยุทธ์ที่ใช้ประโยชน์จาก

เทคโนโลยีสื่อใหม่ ๆ เพิ่มประสิทธิภาพในการรับรู้ เรียนรู้ เข้าใจ และเป็นส่วนสำคัญในการอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรม (LU Lili et al, 2023)

รูปแบบการเล่าเรื่องข้ามสื่อที่บ้าน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบสื่อได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหน้าที่และบทบาทของผู้สร้างและผู้ชม ผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมกับเรื่องราวได้มากขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์กับโลกแห่งเรื่องราวและตัวละครต่าง ๆ ผู้สร้างมีบทบาทแบบไดนามิกและตอบสนองมากขึ้นในกระบวนการนี้ พวกเขาไม่ใช่แค่การถ่ายทอดเรื่องราวทางเดียวอีกต่อไป แต่ยังต้องติดตามปฏิกิริยาและความต้องการของผู้ชมอย่างใกล้ชิด เพื่อปรับกลยุทธ์การเล่าเรื่องและรักษาความน่าดึงดูดและความเกี่ยวข้องของเรื่องราว เพื่อให้บรรลุการเผยแพร่และการสืบทอดวรรณกรรมพื้นบ้านอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สร้างจำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความต้องการในการรับชม

การเล่าเรื่องข้ามสื่อ เนื้อหาการเล่าเรื่อง แนวทาง และการใช้ประโยชน์จากสื่อมีอิทธิพลอย่างมากต่อการมีส่วนร่วมและความสนใจในการรับชมของผู้ฟัง แม้จะมีวิดีโอสั้นแพร่หลาย เพื่อให้ได้ยอดผู้ชม เนื้อหาที่มีคุณค่าและมีคุณค่าทางสติปัญญา ผลงานที่ชัดเจนและมีโครงสร้างที่ดี พร้อมด้วยองค์ประกอบเชิงโต้ตอบที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ถือเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความก้าวหน้าที่ยั่งยืนของวรรณกรรมพื้นบ้านในการเล่าเรื่องข้ามสื่อ การปฏิบัติเหล่านี้ไม่เพียงแต่ยกระดับคุณภาพของผลงานเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความน่าสนใจเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการอนุรักษ์วรรณกรรมพื้นบ้าน

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย วรรณคดีพื้นบ้านของหุหนานมีการกระจายไปอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ มีรูปแบบการเล่าเรื่องที่แตกต่างกัน เช่น หนังสือ การแสดงละครเวที ผลิตภัณฑ์เชิงโต้ตอบ ในบริบทของการเล่าเรื่องข้ามสื่อในวรรณกรรมพื้นบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งและผู้รับไม่ใช่การส่งข้อมูลทางเดียวอีกต่อไป แต่เป็นกระบวนการสื่อสารเชิงโต้ตอบสองทาง การสื่อสารประเภทนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความน่าดึงดูดและความน่าดึงดูดของเรื่องราวเท่านั้น แต่ยังทำให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ชมอีกด้วย ในเวลาเดียวกัน เพื่อตอบสนองความต้องการและ ข้อเสนอแนะที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของผู้รับ ผ่านการโต้ตอบและการสื่อสาร นักแสดงและผู้รับได้ร่วมกันสร้างโลกแห่งเรื่องราวที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและหลากหลายมากขึ้น ช่วยให้วรรณกรรมพื้นบ้านสามารถเปล่งประกายพลั่งใหม่ในสภาพแวดล้อมของสื่อใหม่ ข้อเสนอแนะ ได้แก่ 1. ควรมีการดำเนินการเพื่อปกป้องวรรณกรรมพื้นบ้านหุหนานอย่างจริงจัง

ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง และ 2. การใช้วิธีการเล่าเรื่องข้ามสื่อเพื่อการจัดการรูปแบบการเล่าเรื่องวรรณกรรมพื้นบ้านที่มีอยู่ ควรศึกษาและทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา กับสื่อ ผู้ส่งและผู้รับสื่อ

บรรณานุกรม

- Gu Ziyuan. (2002). Integration of Chinese Folk Literature-Hunan Volume [M]. JS China: China Center.
- Henry Jenkins. (2015). "Cultural acupuncture": Fan activism and the Harry Potter Alliance II Popular Media Cultures [M]. UK: Palgrave Macmillan.
- Henry Jenkins. (2016). Convergence Culture: Where Old and New Media Collide [M]. New York: New York UP.
- Jin Yuan & Li Lin. (2020). Seventy Years of Folk Story Research in Hunan [J]. Journal of Hunan University of Engineering (Social Sciences Edition), 30(03), 57-63.
- Liu Shouhua. (2010). Ed. Exploring the Methodology of Studies on the Type of Chinese Folk Tales [M]. Wuhan: Central China Normal University Press.
- LU Lili et al. (2023). Popular Science VR Design of Oral Intangible Cultural Heritage from the Perspective of Metaverse [J]. Library Forum, 43(02), 141-149.
- Qi Wei. (2017). Online Homemade Drama: A Dual Perspective of Cross Media Narrative and Youth Subculture [J]. Modern Communication. Journal of Communication University of China, 39(08), 94-98.
- Shi Chang. (2015). Transmedia Narration: Poaching and Summoning. Journal of Beijing Film Academy. no page.
- Wu Changqing. (2022). Research on the Production Mechanism of Online Literature from the Perspective of Digital Economy [D]. Anhui: Anhui University.
- Yuan Haitao. (2016). Transmedia Storytelling: Research on The Industry and Culture of IP Film [D]. Chongqing: Chongqing University.